THESES PHYSIOLOGICÆ, HYGIASTICÆ, PATHOLOGICÆ, ET CHIRURGICÆ,

IN SCHOLIS

MEDICORUM PARISIENSIUM

PROPUGNATÆ.

AB ANNO

AD ANNUM

PARISIIS.

M. DCC. LXXII.

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ-tertiâ mensis Novembris, Anno Domini M. DCC. LX.

M. JOSEPHO DUSSANS, Doctore Medico, Præside.

An à Systematum varietate Medicina præstantior?

I.

LIM Medicina suis florebat legibus, nunc ruit alienis; hinc quò quis ad excogitandum ingeniosior, eò quasi alter redivivus Hippocrates, novitatis fuco superbiens, peritior censetur. Cave interim ne in tantâ Systematum varietate falsâ veritatis imagine delusus, salebrosam Medicinæ viam incerto pede premas, sicque umbratilem doctrinam pro genuinâ amplectendo, nubem pro Junone captes: In hâc enim ætate tot diversorum Systematum feraci ad

Medicinam euntibus magis aditum occludi putes,quàm Juvenum animos informari.
Intima Naturæ penetralia reſerare cupis, nihilque te fugiat eorum quæ ad Medicinam pertinent, ipſius motuum ſis auceps ſedulus, compendioſam ratiocinandi viam te vel muta edocebit: agendi enim ſimplicitas ſimplicem concipiendi modum expoſtulat, rationum multiplicitas impotentiam arguit; hinc plus in arte noſtrâ valere experientiam naturæ motibus expreſſam comperies, quàm ſæpè diſtortam Neotericorum rationem, illam eorum unumquemque vel invitam in ſui partes trahere videbis inconcuſſus; & conſtante experientiâ ex maximâ parte rationi conceſſum putabis; hâc enim monſtrante viam Natura ſatis abundè intelligitur, rationum varietate ſæpiùs obſcuratur. Syſtema enim ſomniantis animæ nunc potiùs ludibrium definias, quàm veram Naturæ indagationem, ſic eam præſtantiorem Medicinam colliges, quæ majori ſimplicitate gaudet, pejorem, quæ multâ Syſtematum varietate intricata, leviuſculis experimentis fulta, deviis rationibus munita, in dies creſcit & augetur.

II.

NATURA ubìque ſui ſimilis ſemper eumdem operandi modum ſervat, ſuiſque ritè inſtructa organis, pro diversâ illorum configuratione, nil fermentorum indiga diverſimodè operatur; ſic alimenta in ventriculum ingeſta ſolâ partium trituratione fundit & liquat, undè chylus proxima ſanguinis futura materies emergit. Dum cruori novus hoſpes intimè permiſcetur, Naturæ ſimplicitatem demireris! à veteri ſanguine adhuc crudus ſubigitur, attenuatur, ac tandem craſſioribus particulis repurgatus, factuſque fluidior, in ipſammet purpurei laticis ſubſtantiam, ſolo circulationis motu faceſſit; donec in diverſis machinæ incerniculis millenodis priùs agitatus, ſuis ſordibus tandem omnimodè ſpolietur. Harum aliæ quales ſunt urina, ſudor, lachrymæ tanquam inutiles foràs amandantur, dum aliæ ad peculiares uſus à reliquo ſanguine in diverſis diverticulis ſeparatæ, coacervari ſolent; hinc bilis, ſuccus pancreaticus, ſaliva multiplex, lympha, ſpiritus animales, adeps, &c. ſic quamdiu ſui juris Natura ſanguinis defæcatione, ſuimetipſius conſervationi perenniter invigilat, ſoliſque mechanices adjuta legibus ſanitatem ſervat ac tuetur: Dum enim fibrarum, quibus conſtant viſcera, ea eſt firmitas, quæ pro ſuâ cujuſque configuratione, pororumque ſtructurâ, quidquid ſibi noxium eſt, valeat aut reſpuere aut contractione abigere, tunc hominem integrâ ſanitate frui putes: ſecùs enim fatiſcens Natura gemit ſub pondere morbi, tuncque inſpiſſatum alicubi ſanguinem ſuſpiceris; De ſanitatis enim eſſentiâ eſt, ut liberè fluat ſanguis, undè fluidi motus ſolidique reſiſtentia individui Naturæ comites, probantur.

III.

MIRUM eſt! quàm à ſimpliciſſimis hiſce Naturæ legibus, quamplurimi recedant Novatores, qui nimio novitatis amore capti, mille diverſas opiniones in medium proferunt, quæ plus oſtentationis quàm doctrinæ complectantur. Hinc quoſdam in quæſtiunculis hærere videas, quæ ritè excuſſæ, nihil ad artem conferant, ipſoſque ita ſollicitos demireris, ac ſi de totâ Republicâ ageretur, ut pilis vitam tribuant, aut Matheſin Medico neceſſariam probent: quaſi verò pilos non vitâ communi conjungi maximum ſit artis dedecus, aut Medicinam ad numeros ſaltare oporteat. Illi naturam cruoris indagantes, cùm ſanguinem rubro colore tinctum animadverterent, hunc ejuſdem naturæ globulis in humore cryſtallino natantibus maximo experientiæ conatu conflari judicàrunt; Aſt quantùm indè utilitatis acceſſerit Medicinæ, indè colligas, ac ſi ſanguinem albo & rubro conſtare improbo labore detexiſſent. Nec minùs riſum moveant, qui

humanæ, ut inquiunt, vel tenuitatis conſcii, de Naturæ cognitione ſuperbè diffidentes, demonſtrationes, vel à præſtantiori Phyſicâ deſumptas aut tanquam inutiles, aut tanquam ad artem Medicam parùm pertinentes, reſpuunt; ſicque quà benè, quà malè, nulloque naturæ reſpectu ægrotis exhibent remedia, ignotamque artem agitantes inglorii, de corio humano ludere non deſinunt. Iſti quos nullus fatigat pudor, generationis nodum ſatis abundè ſolviſſe ſibi gratulantur, ſi infinita propemodùm animalcula quibus vermium nomen inditum eſt, ope miſcroſopii in ſemine virili deprehenderint, aut deprehendiſſe putent, quæ mulierum utero recepta, ſuccoque alibili nutrita, tandem homines evadant; non benè Naturæ ſimplicitatis memores, quæ innumeros in ipſo vitæ limine trucidaret homines, ut unus in actum erumperet.

I V.

COR, muſculus, ſicut ab Hippocrate, ſic ab omnibus definitum, cuique circulationis jura dare, conceſſum erat, ſuum placidè motum à ſanguine mutuabatur, nunc tumultuosè à quibuſdam Neotericis fruſtratur, factumque duræ meningis miniſter ab eâ, ut aiunt, tanquàm altero corde propter omnimodam ſtructuræ ſimilitudinem (undè ipſam cor cerebri appellant) ſuæ impulſionis motum accipit; hoſce Novatores maximè cordatos jurè an injuriâ dixeris, qui duplici corde vel invitâ Naturâ gaudere velint. Sed quod mireris ideò cor à ſanguine non moveri ſtatuunt, ut ſuæ meningi blandiantur, quòd quædam exſecta è vivis animalibus corda, ne quidem guttâ Sanguinis in ipſis relictâ, ad tempus ſuas tamen pulſationes edere videantur; quaſi tunc temporis à durâ meninge (cui nullo modo reſpondent) motum potiùs mutuentur. Medicinæ Culinarii Salia Salibus aptantes, Medicinam acore ſuo inficiunt; rationem quæris, ab acido alimentorum diſſolutionem, ab eodem morborum cauſas deducunt, ſic eamdem morbi & ſanitatis cauſam probant. Tota tamen alcalium acidorumque nomine reſonat Medicina, ad quæ, ſi omnem morborum originem tanquam ad genuinos fontes non retuleris, fruſtrà te Medicum jactites; ſed ſolos in arte rudes hoc capiat Syſtema. Sanguis recoctus alcalia profert, inquiunt, concedimus, vapeſcens aut nimis detritus aceſcit, veroſimile eſt; ſed quinam ſint certi acidorum characteres, quæ gentilitiæ ſint eorum agendi virtutes fruſtrà quæſieris: *Solus noſcat is qui propter ſemetipſum omnia operatus eſt*; hiſque tuas aptare indicationes omninò periculoſum puta, acetum, omphacium ſunt de acidorum genere: quàm ſint diverſa vel imperitis notum eſt; Sic rerum eſſentiæ non dignoſcuntur, ipſarum indoles naturæ motibus innoteſcit. In febre continuâ æſtu præfervido torrentur viſcera, obſtinatæ ægrotantem occupant vigiliæ, urget importuna ſitis, furore micant oculi, phrenitis ſuccedit, ſaphenæ vena tunditur, velociſſimo impetu in arcum prorumpit ſanguis, quis indè cruorem ceſpitare aut inſpiſſari conjiciat, nonne, ſanguinem in velociſſimum orbem rotatum potiùs deduxeris.

V.

NOVUM oritur Medicinæ Syſtema, Naturæ diſſolutionem time, Novatores diverſis innixi principiis, dum ipſiûs indagationi ſtudent impenſiùs, ſuis ipſam rationibus & experimentis obruunt & labefactant: cauſam ſciſcitaris? è novis rationibus novas eruunt indicationes, à novis indicationibus nova repetunt medicamenta, hinc legitima pervertitur medendi methodus; Nullum enim tam inconcuſſum Medicinæ principium putaveris, quod probabili ratione convelli non poſſit. In tantâ opinionum diverſitate, quæ calcanda tibi ſit via quæris? ſuo quemlibèt inſanire modo permittas. Sic ex humano corpore ſpiritus anima-

les turpiter expungi obſtupeſcis, divique ſenis ruere doctrinam luges, mireris, ſed non invideas. Medicos de ovali fœtûs foramine intueris ſollicitos, *ſemper auditor tantùm, nunquàm reponas*, nugas interim putaveris. Ad explicandam morborum naturam coagulationis ſyſtema jejuniùs exploras, talem ratiocinandi modum ſuis auctoribus lubenter permitte; Quid acerbum, auſterum, amarum in humano corpore valeant ab Hippocrate edoctus interim mediteris. Oppoſita cum oppoſitis in Chymiâ fervere vides, quot illidant Scopulis qui ad alcalium familiam in morbis confugiunt indè colligas; ſicut enim quædam acida alcalium vices gerunt, ſic & quædam alcalia acidorum vices interdum gerere probabile puta. Non te tamen omnia Neotericorum inventa latere velim, ſicut enim quamplurimis ſua inanis garrulitas, ſic & quibuſdam ſua laus quamplurima; hos ad ſolius Mechanicæ leges morborum cùm curationes tùm causas referentes arbitreris. His adjutus quò natura vergit eò duces, diverſoſque ipſius motus ipſâ monſtrante viam expendens, non populari fultus rumore famam ſubripies ſpecificis, nec praxeos novitati ſtudebis ambitioſiùs: ſed perſequi cocta, cruda digerere, invigilare orgaſmo, non indocilis Naturæ ſcrutator intelliges; hinc ſi quid initio morborum movendum, Naturæ conatu primùm admonitus, movebis: ſæpè enim ibi non eſt expectanda coctio, ubi nulla futura eſt; ſic Syſtematum deriſor perpetuus, ſublevandæ ſoli naturæ tutò, citò & jucundè prudens invigilabis, omnique Syſtemate Naturam ſuperiorem agnoſces.

Non ergò à Syſtematum varietate Medicina præſtantior.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Bartholomæus-Tuſſanus le Clerc, Chirurgiæ Gallico idiomate Profeſſor deſignatus.

M. Stephanus Pourfour du Petit.

M. Achilles-Franciſcus Fontaine.

M. Ludovicus-Gabriel Dupré, Sereniſſimi Principis Condæi Conſiliarius & Medicus.

M. Paſcaſius Borie.

M. Joannes-Baptiſta-Ludovicus Chomel, Antiquus Facultatis Decanus & Medicus Regis ordinarius.

M. Antonius Petit.

M. Florentius-Carolus Bellot, Profeſſor Regius & Utriuſque Pharmaciæ Profeſſor.

M. Hyacinthus-Theodorus Baron, Antiquus Facultatis Decanus, necnon Caſtrorum Regis & exercituum in Germaniâ & in Italiâ Proto-Medicus.

Proponebat Pariſiis NICOLAUS JEANROY, Tullenſis, Doctor Medicus Rhemenſis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Pariſienſis Baccalaureus, A. R. S. H. 1760.

A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis Viduæ QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Med. Typographi. 1760.